

כתבו הצבאי של „העולם הזה” מנתח את הפגיעות במוראל וברמת הכוננות והאימונים של צה״ל השוקע בבוץ הלבנוני. המסקנה החד-משמעית:

הגביתה!

לבנון מן המסכ״ל ומפיקוד הצפון כא על חשבון טיפול בנושאי-יחבנון והכנת הצבא למילחמה.

כ כל שימשכו השהות בלבנון והעימות המתחולל שם עם הגרילה, יש לצפות לשחיקה של כוח-האדם המשרת בלבנון או חלקו. כבר כיום ניתן לעמוד על כמה תופעות, שהבולטת שבהן — אם כי לא הנפוצה ביותר — היא הסרבנות לשרת בלבנון.

תופעה נפוצה יותר היא ההשתמטות מן השירות בלבנון.

חיילי-מילואים רבים, העומדים לפני שירות בלבנון, מנסים להתחמק באמצעות אישורים רפואיים, נסיעות לחו״ל ועוד כהנה וכהנה.

ניתן לטעון כי צה״ל עמד כבר במצבים קשים יותר. הרוגמה הבולטת

חיילי צה״ל בעיר לבנונית גם יחידות קרביות אינן חסינות

חזיתות אחרות. אף כי ניתן להסתכן בכך לפירוקי-זמן קצרים, אין זה כריא להשאיר חזיתות אחרות חשופות לאורך זמן.

לפיכך יש צורך לגייס מילואים, כדי שצה״ל יוכל להציב כוחות מספיקים הן בלבנון והן בחזיתות האחרות, דבר המגדיל את נטל המילואים.

נוסף על כך, כפי שכבר פורסם בעיתונות, פוגעת הפריסה בלבנון באימוני צה״ל ושוקת ציוד, דבר המוביל לירידה ברמת המוכנות של הצבא למילחמה. הצורך להחזיק את הקווים על-ידי הצבא הסדיר והמילואים מצמצם את הזמן המוקדש לאימונים ביחידות הסדירות וכא, לעיתים, על חשבונם של האימונים ביחידות-המילואים, אם אין רוצים להגדיל עוד יותר את הנטל המוטל עליהן.

הצורך להחזיק כוחות בעורף למשימות ביטחון שוטף תורם גם הוא את חלקו, והזמן שגזול הטיפול בכעיות

ל נוכחות המתמשכת של צה״ל בלבנון מעלה שלוש בעיות צה״ליות עיקריות: צורת פריסת הכוחות; ירידת רמת המוכנות של הצבא; שחיקת המוראל. שלוש הבעיות האלה כרוכות גם בנטל המילואים.

פריסה פוגעת

באימונים

ה יערכות לאורך הקווים בלבנון, בצמידות לצבא הסדיר במזרח הגזרה ובקירבה יחסית כמערה, מחייבת החזקת כוחות-שדה גדולים כדי להגן על הקווים ולמנוע הפתעות.

הצורך בהחזקת

לאורך הקווים, מציב בפני צה״ל בעייה באיזה כוחות להחזיקם. אם יוחזקו על-ידי כוחות סדירים, ללא גיוס כוחות-מילואים, יגרום הדבר לחשיפת